

Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΗΤΟΙ

ΑΛΛΑΘΑΣΤΟΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ

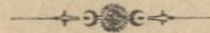
ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΡΟΣ

ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ
ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Δ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 36^β

1940

Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΗΤΟΙ

ΑΛΑΘΑΣΤΟΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ

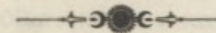
ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΡΟΣ

ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ
ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Δ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 36 Β

1940

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Πάν αντίτυπον δέον ιὰ φέρεη τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τοῦ συγγραφέως καὶ ἐκδότου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐὰν καὶ ἔχωμεν πλείστας ὄσας ἐκδόσεις ὠφελισάσας κατὰ πολὺ, πάντα ἀναγνώστην, ἐσκέφθημεν νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτάς ἔτι ἓν ὠφελιμώτερον ἡμῶν ἔργον καὶ ἀναγκαιότατον εἰς πάντα ἄνθρωπον, μὲ τὴν εἰλικρινῆ εὐχὴν καὶ τὴν βεβαίαν ἐλπίδα, ὅτι καὶ τοῦτο, θὰ ὠφελήσῃ οὐκ ὀλίγον πάντα φιλακόλουθον ἀναγνώστην.

Τὸ ἐν λόγῳ νέον ἡμῶν ἔργον, ὡς φαίνεται ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ αὐτοῦ, εἶναι: «ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ» ἤτοι ἀλάνθαστοι μαθηματικοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες, πρὸς ἐξεύρεσιν ὁλοκλήρου Ἐκκλησιαστικοῦ Πασχαλίου, οἰουδήποτε σωτηρίου ἔτους, κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ ν. ἡμερολόγιον, καὶ ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ χρονολογίαι τῶν διαφόρων σπουδαίων παγκοσμίων γεγονότων, ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερα. Εἶναι δηλαδὴ ἔργον φιλοπονηθὲν ἐντὸς μακροτάτου χρονικοῦ διαστήματος, μὴ ἐκδοθὲν μέχρι τοῦδε, πάνυ χρήσιμον, κατάλληλον ὡς κόσμημα πάσης βιβλιοθήκης καὶ δυνάμενον νὰ λύσῃ ἀμέσως πᾶσαν θρησκευτικὴν καὶ ἱστορικὴν ἀπορίαν. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης, ὅτι κατόπιν τούτου, προτιθέμεθα νὰ ἐκδώσωμεν, ἐν ἕτερον μέγιστον τελευταῖον ἡμῶν ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ φωτισμὸς τοῦ ἀνθρώπου», τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία καὶ ἡ ὠφέλεια ἀναντιρρήτως εἶναι σπουδαιότατη.

Ἐχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην θέλομεν τύχει τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς πάντων τῶν εὐγενεστάτων φιλακολούθων κυριῶν καὶ κυρίων, διατελοῦμεν μετ' ἄκρας ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 1940.

Ὁ Ἐθνικὸς ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

Ἐκ τῶν πόσαι ἡμέραι εἶναι ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, 18) Ἀπὸ τὸ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συμπύπτει ἡ μνήμη αὐτῶν, 19) Ἀπὸ τὸ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συμπύπτει ἡ παραμονὴ Χριστουγέννων. Δι' ἕνα ἕκαστον δὲ ζήτημα, συνετάξαμεν ἀλάνθαστον μαθηματικὸν κανόνα, προσθέσαντες καὶ τὰς δεύσας ἀναλύσεις, μετὰ λεπτομερείας μεγάλης καὶ δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ καταρτίσῃ ὀλόκληρον Πασχάλιον, οἴουδῆποτε σωτηρίου ἔτους θηλήσῃ.

1. ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ

Ἰνδικτιῶν λέγεται μία ὀλόκληρος δεκαπενταετία κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σελήνη συμπληροῖ μίαν αὐτῆς στροφὴν περίξ τοῦ ἡλίου, μεταβάλλουσα διὰ τῆς στροφῆς ταύτης τὸς βλαστήσεις τῆς γῆς, κατὰ πᾶσαν ἑπταετίαν. Ἔχει δ' ἐπιρροὴν ἰσχυράν. Καὶ κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἑπτὰ ἔτη τῆς Ἰνδικτιῶνος, εἰς ἅπασαν τὴν γῆν γίνεται εὐφορία εὐχάριστος, κατὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη γίνεται ἀφορία, πότε ἐλαφρά καὶ πότε βαρεία. Ἀλλὰ κατὰ τὸ τελευταῖον δέκατον πέμπτον ἔτος, γίνεται λοιμὸς καὶ πόλεμος καὶ δεινὸν εἰς τὴν γῆν μέγα.

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτιῶνος, λογίζεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος τοῦ ζητουμένου σωτηρίου ἔτους εὐρίσκεται, ἂν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 5508 καὶ ἂν τὸ ἐξαγόμενον ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 15. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἄν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι αὐτὸ τὸ 15.

2. ΗΛΙΟΥ ΚΥΚΛΟΙ

Ἡλίου κύκλοι λέγονται μία ὀλόκληρος εἰκοσιοκταετία, τὴν ὁποίαν ἐφεῦρεν ὁ Κάλλιππος καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ

ἥλιος συμπληροῖ μίαν στροφὴν τοῦ περίξ τῆς γῆς, μεταβάλλων δι' αὐτῆς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ καθιστῶν πολὺ διάφορον, κατὰ πᾶν ἑβδομον ἔτος. Ἔχει δὲ ἐπιρροὴν γιγαντιαίαν. Κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς σπεύδουσιν εἰς τὸν γάμον, κατὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι μεταναστεύουσι, κατὰ δὲ τὰ ἐπακόλουθα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι γίνονται βλάσφημοι καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἑπτὰ ἔτη οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς διαφθείρονται τελείως.

Οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου μᾶς χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ εὐρίσκωμεν τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός, τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, οἴουδῆποτε παρελθόντος ἢ μέλλοντος σωτηρίου ἔτους.

Ἡ ἀρχὴ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου λογίζεται ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου, οἴουδῆποτε σωτηρίου ἔτους εὐρίσκεται, ἂν εἰς τὸ ζητούμενον τοῦτο ἔτος προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 5508 καὶ ἂν τὸ ἐξαγόμενον ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 28. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. Ἄν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι αὐτὸς ὁ 28.

3. ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΥΚΛΟΙ

Σελήνης κύκλοι λέγονται μία ὀλόκληρος δεκαεναετία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σελήνη συμπληροῖ ἄλλην μίαν αὐτῆς στροφὴν, μεταξύ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου, ἕν εἶδει κύκλου, μεγαλειτέρου ἐκείνου ὃν περ ποιεῖ περίξ τοῦ ἡλίου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν Ἰνδικτιῶνα. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ σελήνη κάμνει συγχρόνως καὶ ἄλλην μίαν μικρὰν κυκλικὴν περιοδείαν, εἰς κάθε χρονικὸν διάστημα 29 ἡμερῶν καὶ 12 σχεδὸν ὥρων, καθ' ἣν στρέφεται περὶ τὴν γῆν μόνον καὶ παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς τὰς τέσσαρας αὐτῆς φάσεις, ἧτοι, 1. τὴν τῆς πανσελήνου ☉. 2. τὴν τοῦ τελευταίου τετάρτου αὐτῆς ☾. 3. τὴν τῆς νέας σελήνης ☽. Καὶ 4. τὴν τῆς σελήνης τοῦ πρώτου τετάρτου ☽. Πᾶσα δὲ

φάσις τῆς σελήνης διαρκεῖ ἐπὶ 7 ἡμέρας καὶ 18 ὥρας σχεδόν καὶ ἐπηρεάζει πολὺ ἐπὶ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, ὅπως γράφει καὶ ὁ Δαβίδ: Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. Ἐφευρε δὲ τοῦτο ὁ Μέττων, ὁ μέγας ἀστρονόμος.

Ἡ σελήνη μέχρις οὗ συμπληρώσῃ τὴν δεκαεννεατῆ στροφήν τῆς, παρουσιάζει κατὰ πᾶν ἔτος καὶ ἀνά μίαν ἰδιαιτέραν ἡμέραν, καθ' ἣν κατὰ Μάρτιον γίνεται νέα σελήνη καὶ ἀνά μίαν ὠρισμένην ἡμέραν, καθ' ἣν κατὰ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον συμπίπτει τὸ Νομικὸν Φάσκα, ἔτι δὲ καὶ ἀνά ἓν ἰδιαιτέρον ἀριθμὸν μεταξύ τῶν 1—29 ὅστις ἐμφαίνει τὸ θεμέλιον, τουτέστι τὴν ἡλικίαν τῆς σελήνης, ἐνὸς ἐκάστου τῶν 19 ἑτῶν τῆς διαρκείας τῶν κύκλων τῆς σελήνης.

Διὰ τοῦτο καὶ τὰ διάφορα θεμέλια τῆς σελήνης καὶ τὰ διάφορα Νομικά Φάσκα τῶν Ἑβραίων εἶναι μόνον 19 καὶ οὐχὶ περισσότερα, διότι στηρίζονται, ἐπὶ τῶν 19 διαφόρων κύκλων τῆς σελήνης.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἢ νέας σελήνη ἐκάστου ἔτους, εἰς 19 μόνον ἡμέρας ὠρισμένως, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ γίνεται ἐπὶ 19 συνεχῆ ἔτη καὶ οὐχὶ εἰς περισσότερας, διότι καὶ αὕτη ἐπὶ τῶν 19 διαφόρων κύκλων τῆς σελήνης στηρίζεται, ὡς καὶ τὸ θεμέλιον σελήνης καὶ τὸ νομικὸν Φάσκα.

Ὁ ἔναντι πίναξ δεικνύει ἀκριβῶς τὴν τριττὴν σύμπτωσιν ταύτην.

Γνωρίζοντες λοιπὸν τοὺς κύκλους τῆς σελήνης, οἰουδήποτε σωτηρίου ἔτους, παρατηροῦμεν εἰς τοῦτον τὸν πίνακα καὶ βλέπομεν δεξιὰ αὐτῶν, πρῶτον μὲν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη καὶ δεύτερον τὸν ἀριθμὸν τοῦ θεμελίου τῆς σελήνης. Ὁ δ' ἀριθμὸς 1/31 δεξιόθεν τοῦ ἀριθμοῦ 5 τῶν κύκλων τῆς σελήνης, δηλοῖ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, θὰ συμβῶσι δύο νέαι σελήναι ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, μία εἰς τὴν 1 καὶ μία ἄλλη εἰς τὴν 31 Μαρτίου, ἀλλὰ κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ νέον.

Τὰ δὲ 19 νομικά Φάσκα κατεχωρήσαμεν δεξιόθεν τῶν ἡμερομ. καὶ θεμελίων τῆς σελήνης, ὅχι διότι συμπίπτουν

ἀκριβῶς ὅπως αἱ νέαι σελήναι τοῦ Μαρτίου καὶ τὰ θεμέλια τῆς σελήνης εἰς τὴν σειρὰν τῶν κύκλων τῆς σελήνης, ἀλλὰ διότι εἰς τὰς 7 διαφόρους ἡμέρας τοῦ Μαρτίου καὶ εἰς τὰς 12 διαφόρους ἡμερομ. τοῦ Ἀπριλίου, αἵτινες ἐμφαίνονται ἐν τῷ πίνακι, ἐν διαστήματι 19 ἑτῶν, ἀτάκτως μὲν, ἀλλ' ὠρισμένως συμπίπτωσι.

Ἡ νέα σελήνη τοῦ Μαρτίου οἰουδήποτε σωτηρίου ἔτους εὐρίσκειται καὶ ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀριθμοὺς 16, 5, 25, 14, 3, 23, 12, 1, 21, 10, 30, 19, 8, 28, 17, 6, 26, 15, 4, 24, 13, 2, 22, 11, 1/31, 20, 9, 29, 18, 7, 27 καὶ ὅταν προσθέσωμεν εἰς τὸ δεδομένον σωτήριο ἔτος τὸν ἀριθμ. 5508, καὶ ὅταν τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 31. Τὸ δὲ κατάλοιπον δηλοῖ τὴν βαθμίδα τῆς κλίμακος τῶν ἀνωτέρω 31 ἀριθμῶν, λ.χ. ἂν τὸ κατάλοιπον εἶναι 5 δηλοῖ τὴν πέμπτην βαθμίδα τῆς κλίμακος τῶν ἀνωτέρω 31 ἀριθμῶν ἧτις εἶναι ὁ ἀριθμὸς 3 σημαίνων ὅτι εἰς τὰς 3 Μαρτίου θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην κατὰ τὸ δεδομένον τοῦτο σωτήριο ἔτος. Ἄν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδὲν δηλοῖ τοῦτο τὴν 31 βαθμίδα τῆς κλίμακος ἧτις εἶναι ὁ ἀριθμὸς 27 ὡς φαίνεται ἄνωθι καὶ σημαίνει ὅτι εἰς τὰς 27 Μαρτίου κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριο ἔτος θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην πάντως ὅμως κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Σελήνης κύκλοι	Νέα σελήνη	Σελήνης θεμέλιον	Νομικὸν Φάσκα	Μῆνες
1	15	14	21	Ἐν μηνὶ Μαρτίῳ
2	4	25	22	
3	23	6	24	
4	12	17	25	
5	1/31	28	27	
6	20	9	29	
7	9	20	30	
8	28	1	1	Ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ
9	17	12	2	
10	6	23	4	
11	25	4	5	
12	14	15	7	
13	3	26	9	
14	22	7	10	
15	11	18	12	
16	30	29	13	
17	19	10	15	
18	8	21	17	
19	27	2	18	

Ἄλλ' ὁ κανὼν οὗτος δὲν εἶναι τόσοσ ὀρθός. Τὴν νέαν σελήνην τοῦ Μαρτίου μᾶς δεικνύει μετ' ἀκριβείας μεγάλης ὁ ἀνωτέρω καταχωρηθεὶς πίναξ.

Ὅταν γνωρίζωμεν τὴν νέαν σελήνην ἑνὸς ἔτους, διὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἂν ὑπερβαίη τὸν ἀριθ. 11 ἢ ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης, ἀφαιρῶμεν τὸν ἀριθ. 11 καὶ ὁ μένων ἀριθ. εἶναι ἢ ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἂν ὅμως δὲν ὑπερβαίη τὸν 11 τότε προσθέτομεν τὸν ἀριθ. 31 καὶ ἀφαιροῦμεν 11 καὶ εὐρίσκομεν τὴν ζητούμενην ἡμερομηνίαν τῆς νέας σελήνης τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ἄχρηστος ἐφόσον ὑπάρχει ὁ πίναξ.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης ἔχουν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο οἱ ἀριθμοὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης οἰουδήποτε δεδομένου σωτηρίου ἔτους, εὐρίσκονται ἔαν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο προσθέσωμεν τὸν ἀριθ. 5508 καὶ ἔαν τὸ ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 19. Τὸ δὲ μένον κατάλοιπον εἶναι ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς τῶν κύκλων τῆς σελήνης τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους. Ἄν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι μηδέν, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν κύκλων τῆς σελήνης εἶναι 19.

4. ΣΕΛΗΝΗΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ

Σελήνης θεμέλιον λέγεται ἢ ἡλικία τῆς σελήνης κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, ἢ μᾶλλον σελήνης θεμέλιον εἶναι τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 29 τοῦ ἀφαιρουμένου ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Μαρτίου, καθ' ἣν ἔχει γενῆ νέα σελήνη.

Δηλαδή ἐφέτος 1940 εἶχομεν νέαν σελήνην κατὰ τὴν 27 Μαρτίου καὶ θεμέλιον σελήνης 2, διότι $29 - 27 = 2$, τὸ δὲ προσεχὲς ἔτος 1941 θὰ ἔχομεν νέαν σελήνην κατὰ τὴν 15 Μαρτίου καὶ σελήνης θεμέλιον 14, διότι $29 - 15 = 14$. Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐὰν συμβῆ νὰ γίνῃ νέα σελήνη εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς

τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου, τότε διὰ μὲν τὸ θεμέλιον σελήνης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ πρώτη τοῦ Μαρτίου καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη, τούτέστι σελήνης θεμέλιον κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἶναι ὁ ἀριθ. 28. Διότι $29 - 1 = 28$. Διὰ δὲ τὸ Νομικὸν Φάσκα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ τριακοστὴ πρώτη τοῦ Μαρτίου καθ' ἣν γίνεται νέα σελήνη, καὶ οὐχὶ ἢ πρώτη, διὰ τὸν ἐξῆς λόγον:

Ὅταν πρὸ 7448 ἐτῶν ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, τὴν Τετάρτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ οὐχὶ τὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου, καθ' ἣν ἔκτισε τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ τὴν σελήνην κτίσας παρουσίασε πανσέληνον ἔμπροσθεν τῆς γῆς, τούτέστι 14 ἡμερῶν. Ἄρα τὴν ἕκτην, δηλαδή τὴν Παρασκευὴν, τὴν πρώτην τοῦ Μαρτίου τοῦ πρώτου ἔτους, ἢ σελήνη ἦτο 16 ἡμερῶν καὶ τὴν 15 Μαρτίου ἐγένετο νέα σελήνη. Τότε ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἰνδικτιῶνος ἦτο 1, ὁ ἀριθμὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου ἦτο ὡσαύτως 1 καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ κύκλου τῆς σελήνης ἦτο ἐπίσης 1, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης ἦτο 14, διότι ὡς εἴπομεν $29 - 15 = 14$. Ἄλλὰ καὶ διότι τὴν τελευταίαν ἡμέραν, δηλαδή τὴν Πέμπτην ἢ σελήνη ἦτο 14 ἡμερῶν, ὥστε τὸ Νομικὸν Φάσκα ἐπειδὴ σημαίνει ἀναδημιουργίαν τῆς φυλῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν, στηρίζεται εἰς τὴν νέαν σελήνην τῆς 31 Μαρτίου, τῆς ἐχούσης μεγαλείτερον ἀριθμὸν, ὅταν συμβῆ νὰ γίνῃ νέα σελήνη εἰς τὴν 1 καὶ 31 Μαρτίου. Τὸ δὲ θεμέλιον τῆς σελήνης, δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν, ὁποιοῦδήποτε δεδομένου σωτηρίου ἔτους, ἔαν πολλαπλασιάσωμεν τὸν εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀντιστοιχοῦντα κύκλον τῆς σελήνης ἐπὶ 11, εἰς δὲ τὸ γινόμενον ἀφοῦ προσθέσωμεν 5, ἔαν μὲν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνει τὸ 30, διαίρομεν αὐτὸ διὰ τοῦ 30, τὸ δὲ μένον ἐξ αὐτοῦ κατάλοιπον εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης. Ὅταν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, ὁ ἀριθμὸς 30 εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης, μεῖον δύο ἡμερῶν χάριν ἀκριβείας. Ἄλλ' ὁ πίναξ εἶναι ἀσφαλέστερος.

Τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης μᾶς εἰδοποιεῖ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐπιχειρήσεων ἡμῶν, κατὰ τὸ δεδομέ-

ΕΛΛΗΜΙΑ

νον σωτήριοιον ἔτος, ὅταν πολλαπλασιάσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἔξεταζομένης ἡμέρας, μὲ τὸν ἀριθμ. τοῦ θεμελίου καὶ ὅταν τὸ γινόμενον τοῦτο διαιρέσωμεν μὲ τὸν ἀριθμ. 14. Καὶ ἂν μὲν τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, θὰ ἔχωμεν ἀποτυχίαν πλήρη καὶ οἰκτρὰν. Ὅταν δὲ τὸ κατάλοιπον εἶναι 13, 12, 11, 10, θὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν σχετικῶς μεγάλην, α', β', γ', ἢ δ' τάξεως, ἐννοούσης τὸ 10. Ἄν δὲ τὸ κατάλοιπον εἶναι 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, δηλοῖ μικρὰν καὶ ἀσήμαντον σχετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης μᾶς χρησιμεύει πρὸς τούτοις διὰ νὰ εὐρίσκωμεν καὶ τὴν νέαν σελήνην ἢ τὴν ἀκριβῆ ἡλικίαν τῆς σελήνης εἰς οἵανδήποτε ἡμέραν, οἴουδήποτε μηνός καὶ οἴουδήποτε ἔτους, πάντοτε ὅμως παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ὅταν δηλ. εἰς τὸ θεμέλιον σελήνης τοῦ ζητουμένου ἔτους προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸν Μάρτιον, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν δεδομένον μῆνα. Εἰς δὲ τὸ ἄθροισμα ἀφοῦ προσθέσωμεν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δεδομένης ἡμερομηνίας, ἀπὸ τὸ ὀλικὸν ἄθροισμα θ' ἀφαιρέσωμεν 29 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Καὶ ἂν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίη καὶ πάλιν τὸν 29, θ' ἀφαιρέσωμεν ἄλλο 29 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Ὅταν ὅμως τὸ πρῶτον ἄθροισμα εἶναι μικρότερον τοῦ 29, τότε ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ἄθροισμα εἶναι ἡ ἡλικία τῆς σελήνης. Πρέπει ὅμως νὰ προσθέτωμεν καὶ 2 ἀκόμη ἡμέρας δι' ἐκάστην πρῶξιν, διότι παρατηρήθη διαφορὰ τοιαύτη εἰς τοὺς σεληνιακοὺς μῆνας κατ' αὐτάς. Διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ θεμέλιον τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἄλλ' ὡς ἡμερολόγιον, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἡ ἡλικία τῆς σελήνης εἶναι 29 ἡμέραι καὶ 12 ὥραι σχεδόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστον ἔτος ἔχει 12 σελήνας καὶ 11 ἡμερῶν περίπου ἄλλην μίαν. Ὁ μὴν Μάρτιος ἔχει 31 ἡμέρας, ἐπομένως δ' ἔχει καὶ 31 ἡμερομηνίας νέας σελήνης εἰς διάστημα 31 ἐτῶν. Ἄρα μία περίοδος τῶν νέων σεληνῶν τοῦ Μαρτίου εἶναι 31 ἔτη καὶ ἐπαναρχίζει πάλιν ἐκ νέου.

Πρέπει νὰ γνωρίζη ὁ ἀναγνώστης ὅτι εἰς τοὺς σεληνιακοὺς μῆνας ἐν διαστήματι 307 ἐτῶν παρατηρῆται διαφορὰ μιᾶς ἡμέρας. Διότι ἐν διαστήματι 69 ἐτῶν ἡ σελήνη ἀρχίζει νὰ φαίνεται ὡς πανσέληνος, μίαν ὥραν, 20' λεπτά καὶ 59'' ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους. Καὶ ἐν διαστήματι 307 ἐτῶν μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι πρέπει νὰ προσθέτωμεν δύο ἡμέρας εἰς τὴν πρῶξιν.

Πρώτη ἡμερομηνία τῆς νέας σελήνης τοῦ πρώτου ἔτους ἐν κόσμῳ, θεωρεῖται ἡ 16 Μαρτίου, διότι ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δημιουργίας, τὴν πρώτην τοῦ Μαρτίου Παρασκευὴν, καθ' ἣν συνετελέσθη ὁ κόσμος, ἡ δημιουργηθεῖσα σελήνη ἦτο πανσέληνος καὶ κατὰ συνέπειαν, κατὰ τὴν 15 Μαρτίου ἐγένετο ἡ πρώτη νέα σελήνη ἐν κόσμῳ.

5. ΚΡΕΩΦΑΓΙΑ

Κρεωφαγία εἶναι ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὅποιον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπιτρέπει τὴν κατάλυσιν κρέατος, ἰχθύων, ὠν καὶ γαλακτερῶν οὐσιῶν διαφόρων. Ἀρχίζει δ' ὁ χρόνος οὗτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ λήγει τὴν ἡμέραν τῆς Ἀπόκρεω τῆς μεγάλης καὶ οὐχὶ τῆς Τυρινῆς.

Αἱ δὲ ἡμέραι τῆς ἐν γένει κρεωφαγίας ταύτης εὐρίσκονται, ὅταν γνωρίζωμεν τὴν ἡμέραν τῆς Ἀπόκρεω, κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει αὕτη καὶ μετρήσωμεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀπόκρεω πόσαι ἡμέραι γίνονται. Ἄλλ' ἡ διάρκεια τῆς κρεωφαγίας, κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, εἶναι μικρότερα κατὰ 13 ἡμέρας, ἀπὸ τὴν τῆς κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον.

6. ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Διὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν ἢ Μήτηρ ἡμῶν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐθέσπισεν ἰδιαιτέρας ἀκολουθίας, ἐπί-

σης και ιδιαίτερον δι' αὐτὰς ἱερὸν βιβλίον τῶν ἀκολουθιῶν, ὅπερ καλεῖται Τριῶδιον.

Τὸ ἐν λόγῳ Τριῶδιον τίθεται ἐν χρήσει ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Μ. Σαββάτου, διότι τὴν ἐπομένην τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν ἀρχίζει τὸ Πεντηκοστάριον.

Διὰ νὰ εὐρώμεν λοιπὸν πρῖαν ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου ἢ τοῦ Φεβρουαρίου ἀρχίζει τὸ Τριῶδιον, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ δεδομένου ἔτους καὶ συνεπῶς νὰ μετρήσωμεν 70 ἡμέρας ἀρχήτερον, διὰ νὰ σημειώσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεώς του, ἄλλην μὲν διὰ τὸ παλαιὸν καὶ ἄλλην διὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, μὲ διαφορὰν 13 ἡμερῶν.

7. ΕΩΘΙΝΟΝ ΚΑΙ ΗΧΟΣ

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, οὖσαν ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, συνηθίζει νὰ ψάλλῃ ἐν ἰδιαίτερον ἐωθινὸν (Εὐαγγέλιον, δοξαστικὸν καὶ ἐξαποστειλᾶριον) καὶ ἓνα ἰδιαίτερον ἦχον νὰ ὀρίζῃ εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἄσματα πάντα. Καὶ τὰ μὲν ἐωθινὰ εἶναι ὄλα ἐνδεκα, οἱ δὲ ἦχοι πάντες εἶναι ὀκτώ. Καὶ τὰ μὲν ἐωθινὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, οἱ δὲ ἦχοι ἀπὸ τῆς Α΄ Κυριακῆς, μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων, λεγόμενα δ' ἀμφοτέρωθεν ἐκ περιτροπῆς, κατὰ σειράν καὶ λήγοντα ἐπαναλαμβανόμενα περατοῦνται ἀκριβῶς, τὴν Ε΄ Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, τὴν οὖσαν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου.

Διὰ νὰ εὐρώμεν λοιπὸν τὸ ἐωθινὸν τοῦ πασχαλίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, πρέπει τὰ γνωρίζωμεν τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πάντων τοῦ προτεραίου ἔτους, πότε συμπίπτει αὕτη καὶ νὰ μετρήσωμεν ἀκολουθῶς πόσαι ἐβδομάδες μεσολαβοῦν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου, καθ' ἣν ἀρχίζει τὸ τριῶδιον, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ἐβδομάδων τούτων πρέπει νὰ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 11, τὸ δὲ κατάλοιπον θὰ μᾶς ὑπο-

δείξῃ ποῖον ἐωθινὸν θὰ ἔχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου. Ἐάν τὸ κατάλοιπον εἶναι μηδὲν 0, τότε τὸ ἐωθινὸν θὰ εἶναι ἐνδέκατον. Ἄλλ' ἐκάστοτε συμπίπτει τοῦτο, διὰ νὰ εὐρώμεν δὲ τὸν ἦχον τοῦ πασχαλίου τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους, πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν μίαν ἐβδομάδα ἐκ τοῦ ἄθροισματος τοῦ ἐωθινοῦ καὶ νὰ διαιρέσωμεν τὸ ἄθροισμα διὰ τοῦ 8, τὸ δὲ κατάλοιπὸν μᾶς δεικνύει τὸν ἦχον τοῦ δεδομένου πασχαλίου. Ἐάν δ' εἶναι μηδὲν 0, ὁ ἦχος εἶναι Πλ. δ'. δηλ. ὄγδοος, σημειωτέον ὅμως ὅτι ἂν τὸ ἐωθινὸν θὰ εἶναι πρῶτον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πρῶτος. Ἐάν τὸ ἐωθινὸν θὰ εἶναι πέμπτον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πλάγιος τοῦ πρῶτου, δηλ. πέμπτος. Ἐάν δὲ τὸ ἐωθινὸν θὰ εἶναι ὄγδοον καὶ ὁ ἦχος πρέπει νὰ εἶναι πλάγιος τοῦ δ'. ἦτοι ὄγδοος.

8. Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελῶνου καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου, ἡ τρίτη Κυριακὴ εἶναι ἡ τῆς Ἀπόκρεω. Λέγεται δ' αὕτη, οὕτω, διότι παύομεν πλέον καταλύοντες κρέας. Καὶ τὴν μὲν ἐπομένην ἐβδομάδα ἀποκαλοῦμεν Τυρινὴν, καθ' ἣν ἐσθίομεν ὡὰ καὶ γαλακτερά εἶδη καὶ ἰχθῦς καὶ ἔλαιον, τὴν δὲ μεθεπομένην ἀποκαλοῦμεν Α΄ ἐβδομάδα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, μὴ ἐσθίοντες οὐδ' ἔλαιον, οὐδὲ πίνοντες κἂν οἶνον. Τὴν Κυριακὴν τῆς ἀπόκρεω εὐρίσκομεν, ὅταν γνωρίζωμεν τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου πότε, ἦγουν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει, εἰς τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος καὶ ὅταν προσθέσωμεν εἰς αὐτὴν 14 ἡμέρας.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Τριωδίου τοῦ ἐωθινοῦ καὶ ἦχου καὶ τῆς Ἀπόκρεω, ἀμφοτέρωθεν τὰ ἡμερολόγια, παλαιὸν καὶ νέον, συμβαδίζουν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν νεοημερολογῆται μεταχειρίζονται τὴν νέαν ἡμερομηνίαν, οἱ δὲ παλαιοημερολογῆται τὴν παλαιάν ἡμερομηνίαν, διότι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς θὰ ἐξευρεθῶσι πρῶτον οἱ λογαριασμοὶ ἐκά-

στου ζητήματος και ἀκολουθῶς θὰ ὀρισθῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ καὶ ἡ νέα ἡμερομηνία, ἥτις θὰ εἶναι ἀκριβῶς 13 ἡμέρας προκεχωρηκυῖα.

9. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, ἡ μεγίστη αὕτη καὶ χαρμόσινος ἑορτὴ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἑορτάζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων τὴν 25ην Μαρτίου. Καὶ οἱ μὲν νεοημερολογῖται ἑορτάζουν αὐτὴν κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον (Γρηγοριανόν) 13 ἡμέρας ἀρχήτερον τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἱ δὲ παλαιοημερολογῖται ἑορτάζουν αὐτὴν, κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον (Ἰουλιανόν) 13 ἡμέρας ἀργότερα τῶν ἄλλων. Διὰ τὰ εὖρωμεν δ' αὐτὴν κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ ποίαν ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους συμπίπτουν δι' ἀμφοτέρα τὰ ἡμερολόγια, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν καὶ κατὰ ποῖον μῆνα, Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον, συμπίπτει ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους δι' ἀμφοτέρα τὰ ἡμερολόγια καὶ νὰ λογαριασῶμεν, δι' ἕνα καστὸν τούτων ζήτημα, μετὰ προσοχῆς μεγάλης. Ἀ.χ. ἐὰν ὅπως εἰς τὸ 1940 ἔτος, τοῦ μὲν π. ἡμερολογίου ἡ Κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω συμπίπτει Φεβρ. 19, ὁ Εὐαγγελισμὸς συμπίπτει τῇ Δ'. Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. Τοῦ δὲ ν. ἡμερολογίου ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω συμπίπτει Μαρτίου 3, ὁ Εὐαγγελισμὸς συμπίπτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ'. ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν καὶ οὕτω καθεξῆς :

10. ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ΠΕΣΑΧ

Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ εἶναι ἡ 14 ἡμέρα τοῦ Ἑβραϊκοῦ σεληνιακοῦ μηνὸς Νισάν. Ὁ μὲν μῆν οὗτος εἶναι ἡ σελήνη, ἥτις φέρει τὸ Νομικὸν Φάσκα μερικὰς ἡμέρας ἀργότερον ἀπὸ τὴν Πεσάχ ἡμέραν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ Ἰσραηλίται προσεύχονται καὶ ἔλεοῦν καὶ προπαρασκευάζον-

ται διὰ τὸ Πάσχα αὐτῶν, ὅπως εὖρεθοῦν ἄξιοι καὶ ἱκανοὶ διὰ νὰ τὸ ἑορτάσουν. Ἡ δὲ σελήνη αὕτη πρέπει νὰ εἶναι τῆς 31 Μαρτίου καὶ οὐχί τῆς 1, ἂν συμβῆ νὰ γίνουν δύο νέα σεληναὶ κατὰ Μάρτιον μῆνα, μετὰ τὸ παλ. ἡμερολόγιον

11. ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΑΣΚΑ

Νομικὸν Φάσκα εἶναι τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων (χαμουρνοῦζ βαΐράμ) τὸ καλούμενον ἄζυμα, καὶ τὸ ἑορτάζομενον κατ' ἔτος εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραώ. Προηγεῖται δὲ τοῦτο πάντοτε τοῦ ἡμετέρου Ἁγίου Πάσχα, ἔστω καὶ μίαν ἡμέραν ἂν συμπέσῃ Σάββατον καὶ ἑπτὰ ἐν ὅλῳ ἡμέρας, ἂν συμπέσῃ Κυριακὴν. Μαζὺ δὲ μετὰ τὸ Ἁγιὸν ἡμῶν Πάσχα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνεορτασθῇ ποτέ, διότι τοῦτο εἶναι τὸ ἀπεικόνισμα τῆς ἀπολυτρωτικῆς ἡμῶν λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἐξ ἄλλου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, προτοῦ ἕκαμε τὸ Πάσχα (νομικὸν φάσκα) μετὰ τῶν μαθητῶν του, ἐν τῷ μυστικῷ δεῖπνῳ καὶ ὕστερον παρεδόθη. Ἐπίσης καὶ οἱ σταυρωταὶ αὐτοῦ, προτοῦ δὲν ἐμιάνθησαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ Φάσκα καὶ ὕστερον προέβησαν εἰς τὴν θανάτωσιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἐπέλαμψεν ἐν κόσμῳ τὸ σωτήριον Πάσχα, ἥτοι τὸ ἅγιον ἡμῶν Πάσχα. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ὅπου ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι δὲν δυνάμεθα, οὐδὲ καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα, νὰ μετατρέψωμεν τὸν κανόνα, ἵνα εὕρισκωμεν τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Πάσχα, μετὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὅπως ἑορτάσωμεν αὐτὸ τότε πρὸ τοῦ Νομικοῦ Φάσκα, ἐὰν δὲν μετατρέψωσι τὸν κανόνα τοῦτον πρῶτον οἱ Ἑβραῖοι.

Ἄν θέλωμεν λοιπὸν νὰ εὖρωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Νομικοῦ Φάσκα οἴουδῆποτε σωτηρίου ἔτους (πάντως μετὰ τὸ παλ. ἡμερολόγιον) ἀξάνομεν τὸν κύκλον τῆς σελήνης τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους κατὰ 2. Ἐὰν τὸ ἄθροισμα εἶναι 19, 20, 21, ἐλαττώνομεν αὐτὸ κατὰ 19 καὶ ἔχομεν αἴφνης 0,

1, 2, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦτο, πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 19 καὶ εἰς τὸ γινόμενον ἀφοῦ προσθέσομεν 15 διαιρούμεν αὐτὸ διὰ τοῦ 30. Τὸ δὲ κατάλοιπον τῆς διαιρέσεως δεικνύει πόσας ἡμέρας μετὰ τὴν 21 Μαρτίου π. ἡμερομ. πρέπει νὰ ἑορτασθῇ τὸ Νομικὸν Φάσκα. "Ἐν ὅμως τὸ κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε τὸ Νομικὸν Φάσκα ἑορτάζεται ὑπὸ τῶν Ἑβραίων τὴν 21 Μαρτίου. Ὡς φαίνεται ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι (Σελ. 9) τὸ Νομικὸν Φάσκα ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ τῆς 21 Μαρτίου καὶ τῆς 10 Ἀπριλίου, ἐντὸς 19 ἡμερῶν. "Ἦτοι τὸ μὲν πρωϊμώτερον Νομικὸν Φάσκα συμπίπτει τὴν 21 Μαρτίου, τὸ δὲ ὀψιμώτερον τὴν 18 Ἀπριλίου. "Ἐχει δὲ καὶ ἄλλας 17 διαφόρους περιπτώσεις ἡμερομηνιῶν π. ἡμερολ. ἐν μηνί Μαρτίῳ καὶ Ἀπριλίῳ ὡς καταφαίνεται ἐν τῷ εἰρημένῳ πίνακι κτλ.

12. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

"Ἄγιον Πάσχα λέγεται τὸ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος πρέπει νὰ ἑορτάζηται πάντοτε ἐν Κυριακῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, μετὰ τὸ Νομικὸν Φάσκα καὶ μετὰ τὴν πανσέληνον τοῦ μηνὸς Μαρτίου, οὐχὶ ὅμως τῆς νέας σελήνης τῆς 1ης Μαρτίου, ἀλλὰ τῆς 31 Μαρτίου, παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἂν συμβῇ κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος, ὁ μὲν Μάρτιος, νὰ ἔχη δύο νέας σελήνας, μίαν τὴν 1 καὶ μίαν τὴν 31 Μαρτίου. Τὴν περιπτώσιν αὐτὴν τὴν ἐξετάζει καλῶς, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, καὶ τὸ Νομικὸν Φάσκα.

Τὸ Ἄγιον ἡμῶν Πάσχα ἀμφιταλαντεύεται μεταξὺ 35 ἡμερῶν, ἦτοι ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου π. ἡμερ. (καὶ 4 Ἀπριλίου ν. ἡμερολ.) μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου π. ἡμερολ. (καὶ 8 Μαΐου ν. ἡμερολ.). "Ἄρα πρωϊμώτερα Πάσχα ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος θὰ ἔχωμεν κατὰ τὰ ἔτη 2010, 2105, 2200 καὶ 2447. Ὁψιμώτερα δὲ Πάσχα, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος θὰ ἔχωμεν κατὰ τὰ ἔτη 1983, 2078, 2154 καὶ 2268.

"Ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἦτοι τὸ τέλος ὄλων τῶν περιόδων καὶ ἐπακτῶν θὰ γίνῃ κατὰ τὸ 2472 σωτήριον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 7980 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Διότι $19 \times 15 = 285 \times 28 = 7980$ ἀκριβῶς. Δηλαδή πολλαπλασιάζομεν τὴν Ἰνδικτιῶνα 15 ἐπὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης 19 καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν 285 ἐπὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου 28.

Καὶ ἡ μὲν περίοδος 285 ἐτῶν λέγεται ἐπακτὴ ἢ ἐποχὴ. "Ὅθεν μετὰ πάροδον μιᾶς τοιαύτης ἐποχῆς, ἐπαναλαμβάνονται οἱ καιροὶ ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχουσι γίνῃ κατὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐποχὴν.

"Ἀνείχομεν λοιπὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1655, περιγράφον τοὺς καιροὺς, ἡμποροῦμεν νὰ βλέπωμεν εἰς αὐτὸ τοὺς καιροὺς καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης καὶ νὰ προφητεύωμεν αὐτοὺς διὰ τὸ 1940 ἔτος, οἵτινες θὰ πραγματοποιῶνται, ὡς ἐκ θαύματος μεγίστου.

"Ἡ δὲ περίοδος 532 ἐτῶν (19×28) λέγεται αἰώνιον Πασχάλιον. Διότι μετὰ πάροδον 532 ἐτῶν, τὸ Πασχάλιον ἀκριβῶς συμπίπτει σχηματιζόμενον ἀπαραλλάκτως, ὅπως ἦτο καὶ τὸ Πασχάλιον τῶν πρὸ 532 ἐτῶν σωτηρίου ἔτους. Δηλαδή τὸ Πασχάλιον τοῦ σημερινοῦ 1940 σωτηρίου ἔτους, ὁμοιάζει ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1408, τοῦ πρὸ 532 ἐτῶν διοδεύσαντος.

Πρῶτον Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων θεωρεῖται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣτις ἐγένετο κατὰ τὸ 33ον σωτήριον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 5541 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ (μεσονύκτιον πρὸ τοῦ βαθέος ὄρθρου) τῆς 5 Ἀπριλίου. Οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Νομικὸν Φάσκα, εἶχον τῆς 1 Ἀπριλίου, ἡμέρα Τετάρτη. Ἡ δὲ σελήνη, τῆς 5η Ἀπριλίου ἦτο ἡμερῶν 23, ἢ γεννηθεῖσα τῆς 13 Μαρτίου. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ δὲ ὁ ἀναγνώστης, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὸν ἀριθ. 19 μὲ τὸν 7 ἔχομεν γινόμενον 133 καὶ διὰ τοῦτο εἰς διάστημα 532 ἐτῶν, τοὔτέστιν εἰς ἓν αἰώνιον Πασχάλιον ἔχομεν 133 εἰδῶν λογαριασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῆς Ἰνδικτιῶνος, τοῦ

θεμελίου τῆς σελήνης, τοῦ Νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ Πάσχα τῶν Λατίνων.

Ἐπομένως δὲ ἰσημερία διὰ τὸν Ἰσημερινὸν εἶναι ἡ 1η Μαρτίου π. ἡμερολ. διὰ δὲ τὴν εὐκρατον ζώνην εἶναι ἡ 9 Μαρτίου π. ἡ. ὃν τρόπον καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους εἶναι ἡ 1 Μαρτίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη τῇ 25 Δεκεμβρίου 5508 ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου, διὰ τοῦτο ὡς πρωτοχρονιά τοῦ ἔκτοτε σωτηρίου ἔτους λογίζεται ἡ 1 Ἰανουαρίου.

Σήμερον ὅμως ἀστρονομικῶς ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία ἐξετασθεῖσα καὶ διορθωθείσα ἐπανειλημμένως, θεωρεῖται ὅτι ἔχει διαφορὰν 13 ἡμέρας. Δηλαδή τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἥτοι τὸ νέον, προηγῆται τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἥτοι τοῦ Παλαιοῦ κατὰ 13 ἡμέρας.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ γῆ διὰ νὰ κάμῃ τὴν περὶ τὸν ἥλιον στροφὴν αὐτῆς ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἔτος, δαπανᾷ ἀκριβῶς 365 ἡμέρας, 6 ὥρας, 14' καὶ 48". Καὶ διὰ μὲν τὰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας ἐκανόνισαν οἱ ἄνθρωποι τοὺς 12 μῆνας, ἄλλους πρὸς 31 καὶ ἄλλους πρὸς 30 ἡμέρας καὶ τὸν Φεβρουάριον πρὸς 28 καὶ κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος πρὸς 29 ἡμέρας. Τὰ 14 ὅμως πρῶτα λεπτὰ καὶ 48 δεύτερα, ἅτινα ἔμενον ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ, εἰς μίαν ἑκατονταετίαν ἀποτελοῦν μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν (ἐν ἡμερονύκτιον) τοῦτέστιν εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Καὶ ἐφόσον παρήρχοντο τὰ ἔτη, ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία κατήντησε νὰ λογαριάζεται ἐντὸς τοῦ βαθυτάτου θέρους. Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης τῷ 41 ἔτει π.Χ. εἶχε κανονίσει τὸ ζήτημα τῆς ἰσημερίας καὶ ἐθέσπισε τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον. Ἀλλὰ μετὰ πάροδον 1619 ἐτῶν καὶ πάλιν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία, ἐξ αἰτίας τῶν 14' καὶ 48", ἔλαθε 16 περίπου ἡμέρας.

Διὰ τοῦτο τῷ 1578 μ.Χ. ὁ Πάπας Γρηγόριος, διώρθωσε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, θεσπίσας τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἥτοι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, δίχως ν' ἀφαιρέσῃ ὡς ἔπρεπε 16 ἡμέρας. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως,

δηλαδή κατὰ τὸ 1800 μ.Χ. ἡ Ἁγία Ἐδρα, ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον 12 ἡμέρας καὶ ἔγραψεν ὁ κόσμος 12 ἡμέρας ἀρχίτερον ἐκάστην χρονολογίαν. Κατὰ δὲ τῷ 1900 ἔτη, τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ Ἁγία Ἐδρα μετέτρεψεν εἰς 13. Κατὰ δὲ τὸ 1925, τὰς 13 ταύτας ἡμέρας ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπὶ Παγκάλου. Ἄλλ' οἱ παλαιοημερολογίτην διόρθωσιν ταύτην δὲν τὴν ἀναγνωρίζουν ἀκόμη.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν, θὰ ἐδιορθώοντο ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς τὸ ζήτημα τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, δίχως νὰ ἐπέρχηται σύγχυσις εἰς τὸν λαόν, ἐὰν ὠρίζον αἱ Δυτικαὶ Ἐκκλησίαι μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, μίαν ἡμέραν ἀκόμη εἰς τὸν Φεβρουάριον κατὰ πᾶσαν ἑκατονταετίαν. Τοῦτέστι κατὰ πᾶσαν ἑκατονταετίαν ὁ Φεβρουάριος νὰ ἔχῃ ἀντὶ 29 ἡμέρας ὡς βίσεκτον ἔτος, ἡμέρας 30.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα τ' ἀνωτέρω δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ σεληνιακὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὑποβοηθεῖ τὴν εὕρεσιν τοῦ Πασχαλίου, ἐν τῷ Ἰουλιανῷ ἡμερολογίῳ καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον δηλ. τὸ παλαιὸν καὶ νὰ προσθέτωμεν πάντοτε 13 ἡμέρας, διὰ νὰ εὐρίσκωμεν τὴν Γρηγοριανὴν ἡμερομηνίαν.

Τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εὐρίσκομεν κατὰ δύο τρόπους, ὡς ἐξῆς :

α'. Εὐρίσκομεν τὸ Νομικὸν Φάσκα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν συμπύπτει τοῦτο καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Κυριακὴ εἶναι ἐξάπαντος τὸ Ἁγιον Πάσχα.

β'. Διαιροῦμεν τὸ δεδομένον σωτήριον ἔτος διὰ 19, 4 καὶ 7 καὶ λαμβάνομεν τρία κατάλοιπα, ἔστω καὶ 0 μηδέν. Εἶτα τὸ πρῶτον κατάλοιπον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 19, εἰς τὸ γινόμενον προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 30 καὶ λαμβάνομεν τέταρτον κατάλοιπον, ἔστω καὶ μηδέν. Ἄν δὲ τὸ πρῶτον μας κατάλοιπον συμβῇ νὰ εἶναι μηδέν, τότε τέταρτον κατάλοιπον εἶναι τὸ 15.

Ἀκολουθῶς τὸ δεύτερόν μας κατάλοιπον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 2 τὸ τρίτον ἐπὶ 4 καὶ τὸ τέταρτο ἐπὶ 6, εἰς ὅλα δὲ τὰ γινόμενα ἀφοῦ θὰ προσθέσωμεν 6, τὸ προκύπτον ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 7 καὶ εὐρίσκομεν πέμπτον κατάλοιπον ἔστω καὶ 0 μηδέν. Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον καὶ τέταρτον κατάλοιπον εἶναι 0 μηδέν, τότε πέμπτον κατάλοιπον εἶναι τὸ 6. Τέλος τὸ τέταρτο καὶ πέμπτον κατάλοιπον, προσθέτομεν εἰς τὴν 22 Μαρτίου π. ἡμερομ. καὶ ἂν μὲν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὸν 31 ἀφαιροῦμεν 31 καὶ ὁ μένων ἀριθμὸς εἶναι ἡ ἡμερομ. τοῦ Ἀπριλίου κατὰ τὴν ὁποίαν συμπίπτει τὸ Ἅγιον Πάσχα, ἂν ὅμως τὸ ἄθροισμα δὲν ὑπερβαίῃ τὸν 31, τότε τὸ ἄθροισμα εἶναι ἡ ἡμερομηνία (π. ἡμερ.) τοῦ Μαρτίου κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν θὰ ἑορτασθῇ τὸ Ἅγιον Πάσχα. Διὰ νὰ εὐρώμεν δὲ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, προσθέτομεν ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη 13 ἡμέρας, κτλ. Ὁ δεύτερος οὗτος τρόπος εἶναι προτιμότερος καὶ ἀλάνθαστος.

13. ΛΑΤΙΝΩΝ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Λατίνων Πάσχα ἑορτάζουσι κατ' ἔτος ἅπαντες οἱ Δυτικοὶ λαοὶ Καθολικοὶ τε καὶ Διαμαρτυρόμενοι, τὸ ὅποιον δὲν δίδει καμμίαν προσοχὴν εἰς τὸ Νομικὸν Φάσκα, οὔτε εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, οὔτε καὶ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις νὰ ἑορτασθῇ ἐνωρίτερον καὶ τοῦ Νομικοῦ Φάσκα καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ἀπὸ ἓνα μῆνα. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον προσέχει καὶ διατηρεῖ τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων εἶναι νὰ ἑορτασθῇ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς σελήνης τοῦ Μαρτίου (ν. ἡμερομ.) καὶ μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, ἡ ὁποία κατὰ μὲν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον εἶναι ἡ 24 Φεβρουαρίου (δίσεκτον δὲ ἔτος 25) κατὰ δὲ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἡ 9 Μαρτίου. Τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων ἀμφιταλαντεύεται μεταξύ 30 ἡμερῶν, ἧτοι ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου (ν.

ἡμερομ.) μέχρι τῆς 14 Ἀπριλίου (ν. ἡμερομ.). Ἐὰν θέλωμεν λοιπὸν νὰ εὐρώμεν κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων, λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ βλέπομεν κατὰ ποίαν ἡμέραν θὰ ἔχωμεν νέαν σελήνην ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἀπὸ τῆς 1 μέχρι 30 Μαρτίου, κατὰ τὸ δεδομένον σωτήριο ἐτος, τῇ δὲ Κυριακῇ τῇ συμπιπτούσῃ μετὰ τὴν 15 ἡμέραν τῆς σελήνης ταύτης, ἑορτάζεται ἀκριβῶς τὸ Πάσχα τῶν Λατίνων. Διὰ νὰ ὑποδείξωμεν δὲ τὴν ἡμερομ. ταύτην καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἀφαιροῦμεν ἀΐφνης ἐκ ταύτης 13 ἡμέρας καὶ εἴμεθα ἐν τάξει. Σημειωτέον ὅτι ἡ 1 Μαρτίου εἶναι ἡ 16 καὶ ἐν βισέκτῳ ἔτει ἡ 17 Φεβρουαρίου παλ. ἡμερομ.

14 Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΤΛ.

Ὅταν γνωρίζωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἁγίου ἡμῶν Πάσχα τοῦ δεδομένου σωτ. ἔτους, δυνάμεθα εὐκόλως νὰ εὐρώμεν εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἡμερολόγια καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Ἀναλήψεως διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 40 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Πεντηκοστῆς, διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν ἡμερομ. τῶν Ἁγίων Πάντων, διότι αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ 7 ἡμέρας ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Αἱ δὲ ἡμέραι τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εὐρίσκονται ὅταν μετρήσωμεν τὰς ἡμέρας τὰς οὕσας μεταξύ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν ἑορταζομένων τὴν 29 Ἰουνίου ἀκριβῶς. Ἄλλ' ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ μὲν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εἶναι κατὰ 13 ἡμέρας μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, διὰ δὲ τὸ νέον ἡμερολόγιον εἶναι κατὰ 13 ἡμέρας μικροτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου.

Κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, πέραν τῆς 2 Μαΐου συμπί-

πτοντος του Ἁγίου Πάσχα διὰ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δὲν μένει οὐδεμία ἡμέρα.

Διὰ τὴν εὐρωμεν δὲ κατὰ ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος συμπίπτει ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὸν κάτωθι γενικὸν κανόνα.

Προσθέτομεν τὸ 5508 εἰς τὸ προτεραῖον ἔτος τοῦ δεδομένου σωτηρίου ἔτους. Τὸ ἄθροισμα δὲ τοῦτο πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 365, 25. Εἰς ὅλον δὲ τὸ γινόμενον προσθέτομεν καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ δεδομένου ἔτους, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν πρώτην Μαρτίου π. ἡμερομ. καὶ καταλήγοντες μέχρι τῆς ζητουμένης ἡμέρας, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἢ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Τὸ δὲ γενικὸν τοῦτο ἄθροισμα διαιροῦμεν διὰ τοῦ 7. Τὸ δὲ κατάλοιπον μᾶς δεικνύει τὴν ζητουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. Καὶ ὁ μὲν ἀριθ. 1 σημαίνει Παρασκευὴν ὁ δὲ 2 Σάββατον, ὁ δὲ 3 Κυριακὴν, ὁ δὲ 4 Δευτέραν, ὁ δὲ 5 Τρίτην, ὁ δὲ 6 Τετάρτην καὶ τὸ 0 Πέμπτην. Διὰ τὴν εὐρωμεν δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον, προσθέτομεν ἔτι μίαν ἡμέραν.

Τὰ ἀκόλουθα ἑπτὰ ἔτη θὰ ἔχωσιν Ἁγιον Πάσχα κατὰ τὰς ἑξῆς ἡμερομηνίας :

Σωτήρια ἔτη	Ἁγιον Πάσχα π. ἡμερολόγιον	Ἁγιον Πάσχα ν. ἡμερολόγιον
1942	Μαρτίου 23	Ἀπριλίου 5
1943	Ἀπριλίου 12	Ἀπριλίου 25
1944	Ἀπριλίου 3	Ἀπριλίου 16
1945	Ἀπριλίου 23	Μαΐου 6
1946	Ἀπριλίου 8	Ἀπριλίου 21
1947	Μαρτίου 31	Ἀπριλίου 13
1948	Ἀπριλίου 19	Μαΐου 2

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ζυμη'. (7448) ΚΑΙ ΣΩΤ. ΕΤΟΥΣ 1940

- Ἰνδικτιῶνος η'.
- Ἡλίου κύκλοι κη'.
- Σελήνης κύκλοι ιθ'.
- Σελήνης θεμέλιον β'.
- Κρεωφαγίας ἡμέραι νζ'. (νέον ἡμερολόγιον ο'.).
- Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε'. (νέον ἡμερολόγιον Φεβρουαρίου ιη'.)
- Ἐωθινὸν ε'. ἤχος πλάγιος τοῦ α'.
- Ἡ ἀπόκρεως Φεβρουαρίου ιθ'. (ν. ἡμερολ. Μαρτίου γ').
- Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Δ'. Κυρ. τῶν νηστείων (ν. ἡμερολ. τῆ Δευτέρα τῆς Γ'. ἐβδομάδος).
- Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ Ἀπριλίου θ'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κβ'.).
- Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου ιγ'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κς'.).
- Τὸ Ἁγιον Πάσχα Ἀπριλίου ιε'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κη'.).
- Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ια'. (ν. ἡμερολ. Μαρτίου κδ'.).
- Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου κδ'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ς'.).
- Ἡ Πεντηκοστὴ Ἰουνίου γ'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ις'.).
- Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ι'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου κγ'.).
- Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ιη'. ἰν. ἡμερολ. ἡμ. ε'.).
- Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασκευὴ (ν. ἡμερολογ. ἡμέρα Σάββατον).
- Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Δευτέρα (ν. ἡμερολ. ἡμέρα Τρίτη).

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ
ΧΡΟΝΟΓΟΓΙΑΣ ζυμθ'. (7449) ΚΑΙ ΣΩΤ. ΕΤΟΥΣ 1941

Ἰνδικτιῶνος θ'.	
Ἡλίου κύκλοι α'.	
Σελήνης κύκλοι α'.	
Σελήνης θεμέλιον ιδ'.	
Κρεωφαγίας ἡμέραι μη'. (ν. ἡμερογ. ξα').	
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κζ'. (ν. ἡμερολ. Φεβρουαρίου θ').	
Ἐωθινὸν α'. ἤχος α'.	
Ἡ ἀπόκρεως Φεβρουαρίου ι'. (ν. ἡμερολ. Φεβρουαρίου κγ').	
Ὁ Εὐαγγελισμὸς Σάββατον Ε'. ἑβδομ. (ν. ἡμερολ. Κυριακῆ Γ'. νηστειῶν).	
Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ Μαρτίου κη'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ι').	
Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου β'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ιε').	
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου θ'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου κβ').	
Λατίνων Πάσχα Ἀπριλίου β'. (ν. ἡμερολ. Ἀπριλίου ιε').	
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου ιθ'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου α').	
Ἡ Πεντηκαστὴ Μαΐου κθ'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ια').	
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ε'. (ν. ἡμερολ. Ἰουνίου ιη').	
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι κγ'. (ν. ἡμερολ. ἡμ. ι').	
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Κυριακὴ (ν. ἡμερολ. ἡμ. Δευτέρα).	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Τετάρτη (ν. ἡμερολ. ἡμ. Πέμπτη),	

ΟΛΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΑΠΟ
ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κτίσις κόσμου κατὰ τοὺς ο'.	5508 π. Χ.
» » κατὰ Λατίνους	4003 »
» » καθ' Ἑβραίους	3265 »
Κατακλυσμὸς συνέβη	3265 »
Πυργοποιεῖα »	2947 »
Κτίσις Κορίνθου	1520 »
Κτίσις Θηβῶν ὑπὸ τοῦ Κάδμου	1493 »
Πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες	1453 »
Ἡρξάτο ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος	1193 »
Ὁ Δαβὶδ κατέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ	1048 »
Ἐκτίσθη ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος	1028 »
Κτίσις τῆς Ρώμης	763 »
Κατάληψις τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Ναβιχοδονόσορος	658 »
Σαλαμῖνος ναυμαχία	494 »
Μαραθῶνος μάχη	487 »
Θερμοπυλῶν μάχη	489 »
Ἡ ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκάλη μάχη	479 »
Θάνατος Περικλέους	437 »
Πελοποννησιακὸς πόλεμος	433 »
Ἡ ἐν Ἀργινώσῃ καταστροφὴ τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων	407 »
Ἡ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς καταστροφὴ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ Λυσσάνδρου	404 »
Κατάλυσις τῶν 30 Τυράννων καὶ παλινόρθωσις τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας ὑπὸ Θρασυβούλου	402 »
Ἀνάβασις καὶ κατάβασις μυρίων	399 »
Θάνατος Σωκράτους	398 »
Μάχη ἐν Λεύκτροις καὶ ἡγεμονία Θηβαίων	373 »
Μάχη Μαντινείας	362 »

Μάχη Χαιρωνείας	337 π. Χ.
Μάχη Γρανικού	333 »
Κτίσις Ἀλεξανδρείας	333 »
Ὁ Δαρείος ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου	331 »
Θάνατος Μ. Ἀλεξάνδρου	329 »
Ἄλωσις Ἀθηνῶν ὑπὸ Σύλα	294 »
Ἀνακάλυψις τῆς βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας	282 »
Ναυμαχία ἐν Ἀκτίῳ	42 »
Κανονισμὸς ἡμερολογίου ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος	41 »
Γέννησις Ἰησοῦ Χριστοῦ	1 μ. Χ.
Καταστροφή Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Τίτου	70 »
Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος προσήλθεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν	313 »
Κτίσις Βενετίας	482 »
Κτίσις Ἀγίας Σοφίας ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ	539 »
Γέννησις Μωάμεθ	579 »
Πυρπόλησις βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας	640 »
Ἡ Ἀγγλία ἀπέκτησε τὸν πρῶτον βασιλέα Egbeir	817 »
Χωρισμὸς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν	1058 »
Ἦρξατο ἡ σταυροφορία	1096 »
Συνεκλήθη ἡ πρώτη βουλή τῶν ἀντιπροσώπων ἐν Ἀγγλίᾳ	1265 »
Ἐφεύρεσις τυπογραφίας	1427 »
Ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων	1453 »
Πρώτη ἐκτύπωσις τῆς Ἀγ. Γραφῆς Ἑλληνιστί	1462 »
Ἀνακάλυψις ἀκρωτηρίου Καλῆς Ἑλπίδος	1480 »
Ἀνακάλυψις Ἀμερικῆς ὑπὸ Χριστοφόρου Κολόμβου	1493 »
Πρώτη ἐκτύπωσις εἰς Ἀγγλικὴν τῆς Ἀγίας Γραφῆς	1535 »
Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον	1578 »
Ἐξεδόθη ἐν Βοστώνῃ ἡ πρώτη Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς	1690 »

Κατελήφθη τὸ Γιβραλτάρ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν	1704 μ. Χ.
Ἐγεννήθη ὁ Βενιαμὶν Φραγγλῖνος	1706 »
Πτώσις Ἑνετικῆς Δημοκρατίας	1727 »
Ἡ Γαλλία ἀπώλεσε τὸν Καναδᾶν	1759 »
Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν 4 Ἰουλίου	1776 »
Ἐξελέγη ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Γεώργιος Βάσιγγτων	1789 »
Ἦρξατο ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις	1789 »
Ἡ Γαλλία προεκήρυξε Δημοκρατίαν	1792 »
Ναπολέων ὁ Μέγας Ἀυτοκράτωρ ἐν Γαλλίᾳ	1804 »
Κατασκευὴ πρῶτου ἀτμοπλοίου ὑπὸ Φούλτων	1807 »
Γαλλικὴ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Μόσχας	1812 »
Πρῶτον τυπογραφικὸν πιεστήριον	1814 »
Διέσχισε τὸν ὠκεανὸν τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον	1819 »
Θάνατος τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἐν Ἀγίᾳ Ἐλένη	1821 »
Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις	1821 »
Ἐπανάστασις ἐν Γαλλίᾳ	1830 »
Ἀνάρρησις Ὁθωνος βασιλέως Ἑλλήνων	1834 »
Τελειοποίησις τῆς ραπτομηχανῆς	1846 »
Ἡ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις	1848 »
Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα διήλθε τὸν ὠκεανὸν	1857 »
Ἀνάρρησις Γεωργίου Α' βασιλέως Ἑλλήνων	1864 »
Ἐνωσις Ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος	1865 »
Δολοφονία Προέδρου Λίνκολν	1865 »
Ἦρξατο ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος	1870 »
Ἐπανίδρυσις τῆς Γερμανικῆς Ἀυτοκρατορίας	1871 »
Μεγάλη ἔκθεσις ἐν Παρισίοις	1878 »
Ἀνεκαλύφθη τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως ὑπὸ Κόχ	1882 »
Ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ ἡ γέφυρα τοῦ Μπρούκλιν	1883 »
Ἐστήθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας ὡς ἐνθύμιον βοήθειας	1886 »
Κινεζοῖαπωνικὸς πόλεμος	1894 »

Ἐπανάστασις εἰς Κούβαν	1895 μ. Χ.
Ἀναβίωσις Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων	1896 »
Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος	1897 »
Ἡρξάτο ὁ Ἰσπανοαμερικανικὸς πόλεμος	1898 »
Ἡρξάτο ὁ πόλεμος τοῦ Τράνσβαλ τῆς Ν. Ἀφρικῆς	1899 »
Ἡ β' μεγάλη ἔκθεσις ἐν Παρισίοις	1900 »
Ὁ Μαρκόνι ἔστειλε τὸν πρῶτον ἀσύρματον	1901 »
Ἡρξάτο ὁ Ρωσσοῖαπωνικὸς πόλεμος	1903 »
Βουλγαρικὴ ἐπανάστασις ἐν Ἀν. Θράκῃ	1904 »
Ἐπανάστασις τοῦ Γουδη	1909 »
Ἀνεκαλύφθη ὁ Β. Πόλος	1910 »
Ἐμφάνησις κομήτου Χάλεϋ	1910 »
Βαλκανικὸς πόλεμος	1912 »
Ἡρξάτο ὁ μέγας Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος	1914 »
Ἐπανάστασις Βενιζέλου καὶ Ἐθνικὴ Ἄμυνα	1916 »
Κατάλυσις Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἴδρυσις Σοβιέτ	1917 »
Ἡ Γερμανία μετὰ τῶν συμμάχων τῆς ἠττηθεῖσα ὑπέγραψε μετὰ τῆς Ἀντὰτ συνθήκην ἀνακωχῆς ἄνευ ὄρων	1919 »
Δολοφονία τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐπανάστασις Πλαστήρα	1922 »
Τυφεκισμὸς Δ. Γούναρη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἄλλων 5	1922 »
Ἀνακήρυξις Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	1924 »
Δικτατορία Παγκάλου	1925 »
Διόρθωσις Ἑλληνικοῦ ἡμερολογίου εἰς τὸ νέον	1925 »
Οἱ πρῶτοι ἐπισκέπται τοῦ Β. Πόλου	1925 »
Κατάργησις Ἑλληνικῆς δημοκρατίας	1926 »
Ὁ Κυνδύλης συνέλαβε τὸν Πάγκαλον	1926 »
Ὁ Κεμάλ ἀναγεννητὴς τῆς Τουρκίας κρεμῶν τὸν Τουρκισμὸν	1926 »
Ἐπανάστασις τοῦ Βενιζέλου κατασταλεῖσα	1935 »

Κυριαρχία καὶ ἀντιβασιλεία ἢ κοσμογονία Κονδύλη	1936 »
Ἐπαναφορὰ Βασιλέως Γεωργίου Β'. Θάνατος ὄλων τῶν διπλωματῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος	1936 »
Κυριαρχία Μεταξᾶ καὶ 4η Αὐγούστου	1936 »
Κήρυξις τοῦ τελευταίου φοβερωτάτου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου	1939 »

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΘΗΝΑΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Πρόλογος, ἀφορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκδόσεως	3
Τὶ ἐστὶ Πασχάλιον Ἐκκλησιαστικόν	5
Ἰνδικτιῶν, μετὰ κανόνων διαφόρων	6
Ἡλίου κύκλοι, μετὰ κανόνων διαφόρων	6
Σελήνης κύκλοι μετὰ κανόνων διαφόρων	7
Σελήνης θεμέλιον, μετὰ κανόνων διαφόρων	10
Κρεωφαγία, μετὰ κανόνων διαφόρων	13
Τὸ τριῶδιον ἄρχεται, μετὰ κανόνων διαφόρων	13
Ἐωθινὸν καὶ ἦχος, μετὰ κανόνων διαφόρων	14
Ἡ ἀπόκρεως, μετὰ κανόνων διαφόρων	15
Ὁ Εὐαγγελισμὸς, μετὰ κανόνων διαφόρων	16
Ἰσραηλιτῶν Πεσάχ μεθ' ὀδηγίας ἐκτάκτου	16
Νομικὸν Φάσκα, μετὰ κανόνων διαφόρων	17
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, μετὰ κανόνων διαφόρων	18
Λατίνων Πάσχα, μεθ' ὀδηγίας ἐκτάκτου	22
Ἡ Ἀνάληψις κτλ. μετὰ κανόνων διαφόρων	23
Ἡμερομηνίαι ἑπτὰ διαφόρων ἐτῶν (1941—1948) τοῦ Ἁγ. Πάσχα	24
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1940, εἰς π. καὶ εἰς ν. ἡμερ.	25
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1941, εἰς π. καὶ εἰς ν. ἡμερολόγ.	26
Ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ χρονολογίαι τῶν Παγκοσμίων γεγονότων	27
Πίναξ τῶν περιεχομένων	32

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

